CÕI ĐỜI ĐỜI SẼ SỬA LẠI HẾT!

MỘT Ông Truyền-đạo đi giảng phục-hưng tại một chi-hội ở thôn-quê. Mấy ngày giảng-dạy được Chúa ban phước rất nhiều. Tới lúc chia tay, ông truyền-đạo ngồi trên chiếc thuyền con để ra đi, trên bờ có một nhóm tín-đồ đứng tiễn-biệt.

Ông truyền-đạo đau-đớn lắm vì thấy trong nhóm tín-đồ có một bà lấy chồng ngót hai chục năm mà chẳng sanh một con-cái nào, lại còn mang bịnh là khác; có một thanh-niên ho lao nặng, da xanh, mình ốm, thanh niên nầy có vợ con rồi; cũng có một thanh-niên khác bị mất một con mắt.

Trước cảnh đau-khổ của những người tín-kính Chúa, ông truyền-đạo không sao cầm lòng cho được. Và khi con thuyền đã dời bến, ông bèn cúi đầu xuống mà hỏi Chúa rằng:

—Chúa ơi, Chúa là Đấng Toàn-Năng, cớ sao Ngài để con-cái kính-sợ Ngài gặp cảnh-ngộ đau-thương như thế?

Đức Thánh-Linh trả lời trong tâm-thần ông truyền-đạo rằng:

—Cõi đời đời sẽ sửa lại hết!

Ông truyền-đạo nức lòng ngợi-khen Đức Chúa Trời vì cõi đời đời.

Hỡi anh em chị em đương chịu đau-đớn, bịnh-tật, nghèo-túng, hãy nhớ rằng có cõi đời đời sẽ bù-đắp lại cho ta mọi điều mình đã chịu vì cớ

(Coi tiếp trang 48)

CÕI ĐỜI ĐỜI SẼ SỬA LẠI HẾT! *(Tiếp theo trang 33)*

yêu-mến Đức Chúa Trời.

Sứ-đồ Phao-lô đã nói một lời toàn-thắng: «Vậy nên chúng ta chẳng ngã lòng; dầu người bề ngoài hư-nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới càng ngày càng hơn. Vì sự hoạn-nạn nhẹ và tạm của chúng ta sanh cho chúng ta sự vinh-hiển cao-trọng đời đời, vô-lượng vô-biên, bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm-thời, mà sự không thấy được chỉ là đời đời không cùng vậy» (II Cô 4 : 16-18).

«Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt nơi chúng» (Khải 7 : 17).